

کنسرت‌های بزرگ در میادین شهرها راه بیندازید

پیشنهادهای برای حل مشکل کنسرت‌های نجومی

یک خانواده ۴ نفره در تهران باید ۳ میلیون ۶۰۰ هزار تومان برای شنیدن صدای یک خواننده متوسط پاپ دریکی از سالن‌های نسبتاً استاندارد (بر اساس معیارهای داخلی) هزینه کند و این یعنی بخش مهمی از جامعه، پایشان از رفتن به کنسرت هر سه ماه یک بار، بیشتر و بیشتر بریده می‌شود. حالا برخی از اخبار واصله نشان می‌دهند پس از ماه صفر، قیمت بلیت‌ها دوباره افزایش پیدا خواهد کرد و «فرهیختگان» در این گزارش راهکارهای جایگزین برای این اتفاق را بررسی می‌کند.

با یک بلیت دویست هزارتومانی صرفاً صاحب یک صندلی می‌شوید، چون با توجه به استاندارد نبودن عمده سالن‌های کشور، از ردیف ۱۰ به بعد عملاً صدایی را دریافت نمی‌کنید و تماشای خواننده و قرار گرفتن در جریان کنسرت را هم باید فراموش کنید. با توجه به این وضعیت حداقل هزینه‌ای که یک خانواده (به‌ویژه در تهران) باید برای یک بلیت معمولی کنسرت بپردازد، حدود ۶۰۰ تا ۷۰۰ هزار تومان در شهرستان‌ها و ۹۰۰ هزار تومان تاپیک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان در تهران است. با این حساب،

میلیون و ۶۵۰ هزار تومان رسید و حالا این رقم بنابر اعلام بابک رضایی، مدیرکل دفتر موسیقی به یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسیده است. بازه قیمتی یک بلیت کنسرت در تهران و شهرستان‌ها از ۲۰۰ هزار تومان آغاز می‌شود و تا نزدیک دو میلیون تومان پیش می‌رود (البته اگر اعداد و ارقام بازار سیاه را در آمارمان دخیل کنیم این عدد به ۳ میلیون تومان می‌رسد.) اگر گمان می‌کنید با بلیت ۲۰۰ هزارتومانی شما واقعاً به یک کنسرت رفته‌اید، باید در نگاهتان یک بازنگری جدی انجام بدهید. شما

اسفندماه ۱۴۰۳، اردیبهشت ماه ۱۴۰۴ و حالا مرداد ماه ۱۴۰۴، بازه‌هایی سه‌ماهه که تب قیمت کنسرت در آن بالا می‌رود. اسفند ماه سال قبل حدنصاب یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان برای هر بلیت یک کنسرت پرمخاطب (با سالن استاندارد) زده شد و اردیبهشت‌ماه این رقم به یک

محمدحسین سلطانی خبرنگار گروه فرهنگ

آتش قیمت بالا می‌گیرد

هفته گذشته خبری منتشر شد مبنی بر آنکه تمامی سالن‌های کنسرت باید مجوز آتش‌نشانی را دریافت کنند و رضایی، مدیرکل دفتر موسیقی ارشاد به فارس (در تاریخ ۲۱ مردادماه) گفت تنها دو سالن صرغام و رزمال این تأییدیه کامل را دریافت کرده‌اند. مهلت دریافت این تأییدیه تا چه زمانی است؟ تا پایان ماه صفر، آن‌هایی هم که تأییدیه را نگیرند مجوز برگزاری کنسرت را نخواهند داشت. پیش‌بینی می‌شود همین خبر چند خطی روی بازار کنسرت‌ها اثر مضاعفی بگذارد. سالن‌ها مجبورند برای رعایت ایمنی، تغییراتی بر سالن‌ها اعمال کنند و این یعنی تب قیمت صندلی سالن‌ها بالا می‌رود، البته رضایی سعی می‌کند در صحبت‌هایش پالس منفی به بازار ندهد و در اطلاعیه‌ای اعلام می‌کند، افزایش قیمت بلیت کنسرت‌ها تا اطلاع ثانوی غیرقانونی است. با این حال تجربه سال‌های گذشته نشان می‌دهد، خیلی شرایط

کنسرت رایگان و یک ان‌قلت مهم

حالا سؤال مهم اینجاست که کنسرت رایگان دقیقاً باید چگونه و با چه مختصاتی برگزار شود. آیا اینکه در فلان ابنه تاریخی یک خواننده را با ارکستر بفرستیم روی سن و ۱۰۰ تا ۵۰۰ نفر تماشاگر آن باشند، تنها شیوه‌قابل اجرای کنسرت رایگان است. در همین ابتدا باید یک تفاوتی میان کنسرت خیابانی و کنسرت رایگان قائل شویم. طی سال‌های اخیر نشان داده شده که برگزاری کنسرت خیابانی در سطح شهر با آن که فواید بسیاری دارد اما به دلیل گیر و گرفت‌های بروکراتیکش، تداوم پیدا نمی‌کند، با این حال تنها روش برگزاری اجرای رایگان برای مردم کوچه و خیابان نیست و در خود سالن‌ها هم می‌شود قشری از مردم را به شنیدن صدای خواننده محبوبشان دعوت کرد. اگر فرض را بر این بگیریم که کنسرت خیابانی گیر و گرفت‌هایش مانند شرایط جنگ به‌سرعت رفع شود و این قفل هم باز شود چند نکته در برگزاری این مدل از اجرا قابل توجه است:

۱. **تهران همه ایران نیست:** کنسرت خیابانی و رایگان در تهران تجربه شده است، اما شهرستان‌ها چنین موقعیتی پایشان پیش نیامده. حتی در بسیاری از فستیوال‌های خیابانی و مردمی هم اجراها رایگان نیست و عملاً مردم محلی هم برای شنیدن موسیقی‌های شهرشان باید متحمل هزینه بشوند. این اتفاق تب موسیقی را از شهرهای مختلف می‌گیرد. از طرفی نزدیکی قیمت سالن‌های شهرستان‌ها به سالن‌های تهران باعث شده، محدوده مخاطبان خارج از استان تهران کنسرت‌ها در سال‌های اخیر به‌شدت کاسته شود و با پدیده صندلی خالی در روزهای پایانی برگزاری کنسرت در استان‌های کم‌درآمد و یا حتی عدم برگزاری کنسرت مواجه شویم. از طرفی بسیاری از شهرها هستند که حداقل سالن را برای برگزاری یک کنسرت مناسب ندارند و از این جهت برگزاری کنسرت رایگان با هزینه کمتر و به صورت خیابانی می‌تواند، دولت را به وعده تحقق عدالت فرهنگی چند قدمی نزدیک‌تر کند.

۲. **برگزاری کنسرت رایگان فقط وظیفه دولت‌ها نیست:** کنسرت رایگان فقط کنسرت خیابانی نیست. اصولاً در تمام جهان این موضوع مرسوم است که بسیاری از خواننده‌ها طی سال اجراهای رایگانی را برای طرفدارانشان برگزار می‌کنند. حالا این اجراها می‌تواند به‌صورت مجزا باشد یا حتی ذیل تور کنسرت‌های اصلی یک خواننده به‌صورت محدود. آنچه در سطح جهان اجرا شده، برخی از خواننده‌های مطرح جهان برای بیشتر دیده شدن اجراها و یا بنا به خواست خود خواننده افتتاحیه یا اختتامیه اجراهایشان را به‌صورت رایگان یا با آفرهای بیش از ۵۰ درصد، اجرا می‌کنند. همه این موضوعات بستگی به موافقت

مسکوت ماند و دیگر به دلیل کش و قوس‌های فراوانی که برگزاری آن داشت، و طرف ماجرابی خیالش شدند تا زمان جنگ دوازده روزه. طی چند روز جنگ، چند کنسرت خیابانی توسط برخی از خواننده‌های موسیقی سنتی و تلفیقی برگزار شد و واکنش‌های مثبتی را از طرف مخاطبان گرفت. با این حال، شدت استقبال‌ها به دلیل جنگ و عدم تداوم در این اجراها باعث شد، تبدیل به یک جریان در سطح کلان‌شهر تهران نشود. با این حال در چند سال گذشته خوانندگانی بودند که به دلایلی همچون خیریه یا موضوعات مناسبی اجراهای رایگان و خیابانی (مثل چارپایه‌خوانی) برگزار کردند اما این بدل به یک جریان ثابت در سطح کشور و در ماه‌های مختلف نشد. اگر بخواهیم شرح مفصل قصه عدم تداوم کنسرت رایگان یا خیابانی را یک جمع‌بندی کنیم به دو دلیل مبین برایش می‌رسیم؛ اول، بروکراسی‌های دست‌وپاگیر که اجازه ورود بخش خصوصی را به اجراهای خیابانی نمی‌دهد و دوم انفعال از سمت دو طرف اجراکننده و هماهنگ‌کننده که نتیجه‌اش شده اقدامات جسته‌وگریخته.

ایده کنسرت رایگان از کجا آمد؟

سال ۹۲ همایون شجریان ماجرای کنسرت رایگان و خیابانی را بر سر زبان‌ها انداخت. سال ۹۲ اعلام کرد: «حاضریم سال آینده برای هرکس که دلش بخواهد، اجرای خیابانی داشته باشیم...» اتفاقی که هیچ‌گاه رخ نداد. پس از بحران‌های اقتصادی ۹۶ و ۹۷ دوباره این تصمیم از سوی چند خواننده دیگر به جز همایون شجریان طرح شد که سیروان خسروی، حمید هیراد و محمد معتمدی چند نمونه از این نام‌ها بودند. در نهایت، تنها معتمدی این کنسرت را در شهرپورماه ۹۷، حوالی پارک آب و آتش برگزار کرد. در همان بازه زمانی بحث کنسرت رایگان به‌شدت بالا گرفت اما به چند دلیل همه چیز در ابهام فرو رفت؛ در آن زمان مهم‌ترین مسئله بروکراسی بود، برای برگزاری کنسرت خیابانی باید ۴ نهاد شهرداری، وزارت ارشاد، شورای تأمین و نیروی انتظامی موافقت می‌کردند. سر ماجرای کنسرت خیابانی همایون دو نهاد شهرداری و ارشاد موافقتشان را اعلام کردند و با این حال آخرش معلوم نشد چرا کنسرت همایون به نتیجه نرسید. بعد از سال ۹۷ دوباره ماجرای کنسرت رایگان یا خیابانی

چارسو

فیلم «این پپ نیست» وارد مراحل فنی شد

فیلم سینمایی «این پپ نیست» نخستین ساخته بلند مصطفی کوشکی به تهیه‌کنندگی حسن مصطفوی پس از پایان فیلم‌برداری، وارد مراحل فنی شد. این اثر که بر اساس نمایشنامه‌ای از محمد مساوات ساخته شده، هم‌اکنون در مرحله اصلاح رنگ و نور قرار دارد و سایر بخش‌های فنی آن نیز در حال تکمیل است. به گفته عوامل، صداگذاری فیلم توسط ندا محسنی، جلوه‌های ویژه بصری به‌دست کامیار شفیع‌پور و ساخت موسیقی توسط بهرنگ عباسپور انجام می‌شود. فیلم‌برداری این پروژه را نیز محمود کلاری، فیلم‌بردار شناخته‌شده سینمای ایران، بر عهده داشته است. در ترکیب بازیگران این فیلم نام‌هایی چون شهرام حقیقت‌دوست، امیرحسین فتحی، یسنا میرطهماسب و نازنین کریمی به چشم می‌خورد. همچنین لیلی رشیدی و بهزاد فراهانی در نقش‌های کلیدی این پروژه حضور دارند. حسن مصطفوی، تهیه‌کننده اثر با اشاره به اخذ مجوز ساخت این فیلم در آذرماه سال گذشته گفت: «این مجوز برای پروژه‌ای با عنوان «این یک فیلم نیست» صادر شد که در نهایت با نام «این پپ نیست» به کارگردانی کوشکی ساخته شد.» وی افزود: «فیلم‌برداری زمستان گذشته پایان یافت و اکنون مراحل فنی آن در حال انجام است.» کوشکی نخستین تجربه سینمایی خود را با مشاوره محمدهادی کریمی ساخته و امیدوار است «این پپ نیست» به‌زودی آماده نمایش عمومی شود.

بازگشت چهره‌های شناخته‌شده به صحنه تئاتر

نمایش‌های پاییزی تئاتر ایران با حضور بازیگران مطرح شکل تازه‌ای به خود می‌گیرد. در تازه‌ترین خبرها، بهنوش طباطبایی به جمع بازیگران موزیکال «البور تونیست» پیوسته و قرار است در نقش «نانسی» روی صحنه برود. پیش‌تر هونن شکبیا به‌عنوان نخستین بازیگر این پروژه معرفی شده بود که بار دیگر نقش «فاگین» را ایفا خواهد کرد. این نمایش به کارگردانی حسین پارسایی و تهیه‌کنندگی جلیل کیا پاییز امسال روی صحنه می‌رود و بهاد و خاطره زندیه‌اد آتیلا پسیانی، بازیگر پیشین این اثر، را گرامی خواهد داشت. گروه سازنده وعده داده‌اند دور جدید «البور تونیست» در ابعادی گسترده‌تر و با طراحی‌های متفاوت نسبت به اجراهای پیشین ارائه شود. هم‌زمان خبر دیگری در حوزه تئاتر منتشر شد که حاکی از اجرای تئاتر جدید دیگری بود. سحر دولتشاهی پس از هفت سال دوری از صحنه تئاتر، با ایفای نقش در نمایش «رامسس دوم» به کارگردانی رضا گوران بازخواهد گشت. این نمایش به تهیه‌کنندگی محمد قدس از اواخر شهریور ۱۴۰۴ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر اجرا می‌شود. «رامسس دوم» نوشته سیاستین تیری، کمدی سیاهی است که با فضایی پر تعلیق و طنز آلود، مرز میان واقعیت و خیال را به چالش می‌کشد. جزئیات بیشتر درباره بازیگران و عوامل این پروژه نمایشی به‌زودی اعلام خواهد شد.

